



<http://www.arianafghanistan.com>



۲۰۱۹/۰۵/۰۶

پوهاند بشیر احمد زکریا

د افغانستان دائمی سیطرنی



لیکوال: بشیر احمد زکریا – مترجم: رحمت آریا

شپږمه برخه

د الکسندر مړینه

الکسندر د ناروغۍ له یادې نېټې وروسته تر نورو څوارلسو ورځو پورې د جسمي ناتواني او ضعف له کبله وکړېده او د ۳۲۳م.ز. کال د جون د میاشتې په لسمې یا یولسمې نېټې کې د پریمانه عذابونو او دردونو په غېږ کې سترګې د تل لپاره پټې کړې. بي بي سي په ۲۰۰۳ز کال کې یو مستند فلم خپور کړ، بي بي سي د الکسندر د تدریجي مرګ نېټې او علانم د «ډاکټر لیو شپ *Dr Leo Schep*» د تشخیص له مخې را اخیستي دي، نوموړی ډاکټر وايي چې د الکسندر د مرګ عامل د یوه نبات د زهره له کبله وو او دا بوټی خربق ابيض یا سپین خربق (*Veratrum Album*) وو؛ بي بي سي د ډاکټر لیو شپ دا نظر په ۲۰۱۴ز کال کې د طبي ژورنال د زهر پېژندنې یا تاکسیلولوژۍ په برخه کې له خپریدلو وروسته را اخیستی دی. د ډاکټر لیو شپ دا نظر ګټ مټ له هماغو روایاتو سره سمون خوري چې ټول ئې جنرال «انتي پټر *Antipater*» ته د الکسندر د مرګ د دسیسې د مشر په توګه نغوته کوي.

انتي پټر د الکسندر له مور د مقدونيې امپراترېس اولمپياس «*Olympias*» سره لفظي شخړه کړې وه چې پایله ئې د مقدونيې د نائب السلطنه په توګه د جنرال انتي پټر په برطرفه کېدلو واوښتله.

له دغه مهاله وروسته ول چې د الکسندر مور اولمپياس، د الکسندر ناسکه ورور «فیلیپ ارهیدایوس *Phillip Arrhidaeus*» وواژه، لږ موده وروسته ئې خپل لمسی د الکسندر زوی، څلورم الکسندر چې د روبناني / رخشانې زوی او د سلطنت وارث وو له روبناني سره یو ځای په ۳۱۱م. ز. وواژه. مخکې له دې چې هلنیستي نړۍ ښه او په څلورو برخو وویشل سي، لومړی د «ځایناستي توب مدعیان» یا «دایادوخی *Diadochi*» له یو بل سره لاس او ګریوان سول ورپسې د هلنیستي نړۍ سترواکي په دغو څلورو برخو وویشل سوه:

د مصر سلطنت بطليموس ته، د منځنۍ آسیا او بین النهرین سلطنت د سلوکي سلطنتي کورنۍ ته، اناطولیې د اتالید کورنۍ ته او مقدونیه د التیغون «ژبارونکی» یا انتیګونیه *Antigonid* سلطنتي کورنۍ ته ورسېدل.^[۱]

ستر الکسندر د مرګ پر بالېنت پروت



له الکسندر وروسته - ګریکو باختري سترواکي

د الکسندر د سپاره لښکر سپهسالار او تر ټولو نامتو او برجسته جنرال «سلیوکس *Seleucus*» په ۳۱۲م. ز کال کې خپل سلطنت په بابیلیون کې ټینګ او د لومړي ځل لپاره ئې ځان د سلوکي سترواکي لومړنی امپراتور اعلان کړ؛ نوموړي په ټولې

^۱ - Tanner, Stephen. Afghanistan; A Military History from Alexander the Great to the War Against Taliban. Da Capo press/Perseus Books Group; ۲۰۰۲ and revision ۲۰۰۹: Chapter "The Mongols". P. ۵۴

بي رحمی او ظلم د خپل سلطنت لمن پراخه کړه او منځنۍ اناتوليه، فارس، «لونت Levant يا اوسنی سوريه»، بين النهرين، افغانستان او معاصر تورکمنستان ئي د خپل سلطنت برخه وگرځول.

د سلیوکس احفادو ۲۷۵ کاله په گريکو باختريک سلطنت کې واکمني وکړه او د واکمنۍ لړۍ ئې په ۶۳ م. ز کال کې هغه مهال پای ته ورسېده چې د هند د موريا د کورنۍ سترواک چندراگوپتا Chandragupta ومنله چې «له بابيلون څخه به» د سلیوکس له يوې شهزادګۍ سره واده وکړي؛ دا د واده يو ډول حدسي يا فرضي «قرار داد» وو چې د سلوکي سترواکۍ او د چندرا گوپتا موريا تر منځ وسو.

د يوه هلينستي سلطنت په توګه، گريکو باختريک سلطنت د پېژندل سوې نړۍ په ختيځې وروستې برخې کې پروت وو چې له بهارتیانو «هندوستانيانو» او کوچي ګاونډيو او چينايانو سره ئې نېږدې اړيکې لري؛ دا ادعا ددوی د مسکوکاتو او د سوداګريزو توکو د راکړو ورکړو او پراخېدو له مخې په ډاګه کېدای سي.

ددوی هنر د خپل مهال تر ټولو عالي او ظريف هنر وو، په «اوسپتوري Ostbora» (معاصر افغانستان کې آی خانم) کې موندل سوې مجسمې د همدې مدعا د تصديق يوه صادقه بېلګه ده. ددغه هنر د اصالت او ښکلا لمن د گريکو باختريک د وروستني سلطان په له منځه تللو ټوله نۀ سوه بلکه دداسې هنر دوام ددوی د «يوژي Yuezhei» ځايناستو او کوشانيانو د مهال په هنري کې په څرګنده ځلېږي.

د موريا د سلطنتي کورنۍ د بنسټ ايښودونکي چندراگوپتا لمسي آشوکا Ashoka بودايي دين په لويديځ کې له معاصر افغانستانه نيولې تر ختيځ يعني بنگله ديش پورې خپور کړ.

د رواياتو له مخې، کله چې آشوکا پر «کالينګا Kalinga د معاصر هندوستان اوديسه ايالت - ژ» چې يو ډيموکراتيک سلطنت وو او پر خپل استقلاليت ئې وياړ کاوه يرغل وکړ، نو داسې يوه خونړۍ جګړه ئې پېل کړه چې په کې سل زره سرتيري او ملکي وګړي ووژل سول او يو سلو پينځوس زره تنه نور کسان له دې سيمې څخه په جبر او زور وايستل سول. د جګړې له پای ته رسېدلو وروسته آشوکا د وران ښار د کنډوالو د ليدلو تکل وکړ، آشوکا له ورانۍ، سوځېدلو کورونو، او د زر هاوو بي لاسه او پښو سپاهيانو او ملکي وګړو له اجسادو پرته بل څه ونۀ ليدل. د انسان پر ضد د انسان د غچ اخيستونکي سبعي طبيعت د ليدنگ دې صحنې هماغه جنگ پالۍ او جنگيالي آشوکا په سوله پال او زغمناک او د بودايي دين په يوه پياوړي واکمن بدل کړ. خو له دې سره سره هغه «دهرما Dharma - د هندو بودايي دين قانون - ژ» چې آشوکا خپور کړ د «باشام Basham» په وينا له آره د بودايي دين قانون نۀ وو.^[۲] داسې ښکاري چې په تاريخي پېښو کې د تاريخ ليکونکو پټه لاسوهنه کله نا کله زموږ حواس لالهانده کوي، خو په دقيق بيان که ووايو نو د زمان له غوښتنو سره د برداشتونو او تعابيرو همغږي کول او د تاريخي پېښو بل ډول خلول او يا د رواياتو کهېدل «فرسايش» دي چې اکثريتو انساني نښرځاندو يا پديدو ته شکل ورکوي. په دې پسې د اسلام دور ته راځو؛ د حضرت رسول اکرم «ص» له رحلت وروسته د اعرابو يوازي يوې ډېرش زره کسيزې ډلې د يوه دفاعي او مخنيوونکي اقدام په لړ کې د فارسيانو پر سل زره کسيز لښکر چې ښۀ په وسلو او فيلانو سمبال وو بريد وکړ، فارسيانو تکل درلود چې د گواښ په لومه کې پراته ښار «قاديسي» «عراق» باندې يرغل وکړي. د جګړې له نښتلو درې ورځې وروسته، د ساساني درېيم بزرګرد، د نائب السلطنه رستم تر بولني لاندې د فارس لښکر درې وړې سو.

د فارسي لښکر بولندوی رستم ژوندی ونيول سو خو کله ئې چې د تېښتېدلو هڅه وکړه نو سر ئې له تن څخه غوڅ سو. د اوومي پېړۍ په پای کې ول چې د اعرابو لښکرو د افغانستان پر لور پرمختګ وکړ. د لښکر يوه ضلعه په سيستان کې راڅرګنده سوه چې کندهار ونيسي او بله ضلعه ئې د هرات او بلخ د نيولو پر لور وخوځېدله.

^۲ - Basham, A.A., The Wonder that was India, ۱۹۵۴

کله چې د مسلمانانو لښکر د بلخ ښار ته ورسېد د بلخ له ښکلي ښار سره مخامخ سو، هغه بلخ چې د شپږو مایلو په اوږد والي لویه جنگي کلا، اوږده او لوړ دیوالونه ئې درلودل، دې ته په کتلو ئې د بلخ ښار د ام البلاد «د ښارونو د مور» په نوم ونوماوه. سره له دې چې افغان قومونو د اعرابو د نیواک پر وړاندې خپلې جگړې ته دوام ورکړ خو د اتمې پېړۍ په لړ کې د عباسیانو د خلافت پر مهال د افغانستان پر ګڼو د اسلام دین په ارادي ډول چې لمن ئې تر بخارا او سمرقند پورې غځېدله ومانه او له هغه مهال وروسته له سولې برخمن او د رنسانس او د علم د ودې دور ئې پیل کړ. د الپتګین په نامه یوه تورکي مریيې په نیشاپور کې د خپلو ساماني واکمنو پر وړاندې پاڅون وکړ خو کومه بریا ئې تر لاسه نه کړه. الپتګین د غزني ښار ته را وتښتېد او دلته ئې د غزنوي سلطنتي کورنۍ بنسټ کېښود.

د غزنوي سلطنتي کورنۍ دریم سلطان، **محمود** وو چې په ۹۹۸ز کال کې ئې د پاچاهۍ تاج پر سر کېښود او داسې له فضل او کمال ډکه امپراتوي ئې جوړه کړه چې لمن ئې تر اکسوس «آمو»، خراسان او د کسپین Caspian د سمندرګي تر شاو خوا پورې غځېدله. د کابل ښار په سویل کې د غزنوي سلطنت پلازمینه، د غزني ښار د علم، ادب او هنر په زانګو بدل سو، په همدې پیر کې ول چې فردوسي «شهنامه» ولیکله او د علم ډېګر ستر پوه او جامع العلوم البیروني دهند په هکله خپل کتاب «**تحقیق ما للهند من مقولة مقبولة فی العقل او مرئولة**» ولیکه؛ د البیروني کتاب دهند د دودونو په هکله ده چې د همدغه کتاب په اسنیت یا سبب د هند پېژندنې پلار او لومړنی انټروپولوجست پېژندل سوی دی. کینیډي Kennedy لیکي: «دهغه "البیروني" وړتیا تر ډېره په خپل ژور اړخ کې د روښت وړ په نښرغاندو یا پښو او په انسان او طبیعت کې څېړنه وه. د ساینس په نړۍ کې البیروني په ذاتي ډول د علومو هغو څانګو ته راښکون درلود چې د دقیقو ریاضیاتي محاسباتو ايجاب کوي. البیروني په خوارزم کې سترګې نړۍ ته غړولي دي خو افغانستان، تورکمنستان او وزیرکستان هر یو مدعی دی چې البیروني په دوی پورې منسوب دی.»^[۲]

د شپږمه برخه پای
نور بیا



- د دی لیکنې د لمړۍ برخې د لوستلو د پاره پر لاندنۍ «لینک» باندې، «کلیک» کړی
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۱.pdf
 د دی لیکنې د دویمې برخې د لوستلو د پاره پر لاندنۍ «لینک» باندې، «کلیک» کړی
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۲.pdf
 د دی لیکنې د دریمې برخې د لوستلو د پاره پر لاندنۍ «لینک» باندې، «کلیک» کړی
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۳.pdf
 د دی لیکنې د څلورمې برخې د لوستلو د پاره پر لاندنۍ «لینک» باندې، «کلیک» کړی
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۴.pdf
 د دی لیکنې د پنځمې برخې د لوستلو د پاره پر لاندنۍ «لینک» باندې، «کلیک» کړی
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۵.pdf

د افغانستان دائمی بیطرفی (شپږمه برخه)
[zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۶.pdf](#)

^۲ - Kennedy, E.S. (۱۹۷۰-۰۶-۲۶). "The Exact Sciences". In Frye, R. N.; Fisher, William Bayne. *The Cambridge History of Iran: The period from the Arab invasion to the Saljuqs*. Cambridge University Press. p. ۳۹۴.